Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO PIRMININKO NUTARTIS

2015 m. balandžio 24 d.*

„Laikinųjų apsaugos priemonių taikymas — Saugomos geografinės nuorodos registracija — „piadina romagnola (piada romagnola)“ — Prašymas sustabdyti vykdymą — Skubos nebuvimas“

Byloje T-43/15 R

CRM Srl, įsteigta Modenoje (Italija), atstovaujama advokatų G. Forte, C. Marinuzzi ir A. Franchi,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą D. Bianchi ir J. Guillem Carrau,

atsakovę,

dėl prašymo sustabdyti 2014 m. spalio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 1174/2014, kuriuo į saugomų kilmės vietos nuorodų ir saugomų geografinių nuorodų registrą įtraukiamas pavadinimas [„piadina romagnola (piada romagnola)“ (SGN)] (OL L 316, p. 3), vykdymą.

BENDROJO TEISMO PIRMININKAS

priima šią

Nutartį [1]

Ginčo aplinkybės

1 Ieškovė *CRM Srl* yra Italijoje įsisteigusi įmonė, ji nuo 1974 m. užsiima duonos ir pyrago kepinių gaminių, taip pat įvairių rūšių „piadine romagnole“ gamyba. Tai – iš kvietinių miltų, kiaulių taukų arba alyvuogių aliejaus, druskos ir vandens padarytas ir paprastai moliniame kepimo inde arba ant geležinės ar akmens plokštės iškeptas paplotėlio formos itališkas tradicinis gaminys. Tešlos paplotėlis yra perlenkiamas ir gali būti įdarytas saldžiais arba sūriais produktais. Ieškovė save laiko maisto gamybos sektoriuje pirmaujančia įmone ir didžiausia „piadine“ gamintoja Italijoje. Naudodama savo pačios arba kitų platintojų prekių ženklą ji prekiauja savo produktais, tarp jos klientų yra svarbiausios Italijos mažmeninės prekybos grupės.

* Proceso kalba: italų.

1 — Pateikiami tik tie šios nutarties punktai, kuriuos Bendrasis Teismas mano tikslinga paskelbti.

2 Ieškovės teigimu, dėl 2014 m. spalio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 1174/2014, kuriuo į saugomų kilmės vietos nuorodų ir saugomų geografinių nuorodų registrą įtraukiamas pavadinimas [„piadina romagnola (piada romagnola)“ (SGN)] (OL L 316, p. 3) (toliau – ginčijamas reglamentas), pagal kurį teisė naudoti pavadinimą „romagnole“ suteikiama tik saugomoje geografinėje vietovėje gaminamai „piadine“ („piade“), jos įprasta ekonominė veikla tampa neįmanoma, nes jos gamybos vieta yra už minėtos vietovės ribų.

3 Saugomos geografinės nuorodos (toliau – SGN) registracijos procedūrą, kuri šiai bylai svarbiu laikotarpiu buvo reglamentuojama 2006 m. kovo 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 510/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos (OL L 93, p. 12) ir 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1151/2012 dėl žemės ūkio ir maisto produktų kokybės sistemų (OL L 343, p. 1), sudarė du etapai. Pirmasis etapas konkrečiai susijęs su nagrinėjamo maisto produkto kilmės valstybe nare. Ši valstybė inicijuoja procedūrą pateikdama registracijos paraišką ir parengdama būtinus ryšį tarp atitinkamo produkto ir saugomos vietovės įrodančius dokumentus. Paskesniame antrajame etape Europos Komisija nagrinėja ir tikrina paraiškos kriterijus. Šiame etape registracijos paraiška nagrinėjama ir paskelbiama atsižvelgiant į galimą prieštaravimo procedūrą. Administracinė procedūra baigiama paskelbus arba atsisakius paskelbti SGN *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 Vadovaujantis Reglamentu Nr. 510/2006, nurodyto produkto populiarinimu suinteresuotų asmenų grupė 2011 m. Italijos valdžios institucijoms pateikė paraišką įregistruoti SGN „piadina romagnola / piada romagnola“, toliau – „piadina romagnola“). Surengusios viešą susirinkimą, skirtą patikrinti, ar pasiūlyta specifikacija atitinka nekintančius nagrinėjamo produkto gamybos būdus, Italijos valdžios institucijos paskelbė pasiūlymą įregistruoti 2012 m. sausio 28 d. *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* (GURI, *Italijos Respublikos oficialusis leidinys*).

5 Šis paskelbimas sukėlė daugumos organizacijų, atstovaujančių prekyvietėse „piadine“ prekiaujantiems amatininkams, prieštaravimus. Šios organizacijos ginčijo tai, kad, siekiant SGN registracijos, pramoniniu būdu gaminama „piadine“ prilyginama amatininkų pagamintai „piadine,“ kuria prekiaujama prekyvietėse. Vis dėlto 2012 m. gruodžio 11 d. Italijos valdžios institucijos Komisijai pateikė pareiškimą įregistruoti ginčijamą SGN ir pridėjo jos specifikaciją.

6 2013 m. kovo 29 d. ieškovė pateikė ieškinį *Tribunale amministrativo regionale del Lazio* (Lacijaus regioninis administracinis teismas (Italija), toliau – RAT) dėl Italijos registracijos procedūros aktų, įskaitant „piadina romagnola“ produkto specifikaciją, panaikinimo, remdamasi tuo, kad buvo pažeistas Reglamentas Nr. 510/2006 dėl ryšio nebuvimo, pirma, tarp saugomos vietovės ir pramoniniu būdu gaminamos „piadina romagnola“ ir, antra, tarp šio pramoninio ir amatininkų gaminamo produkto. Vykstant procesui RAT Italijos valdžios institucijos minėtą specifikaciją pakeitė nauja specifikacijos versija.

(Praleista)

8 2014 m. gegužės 15 d. sprendimu RAT patenkino ieškovės ieškinį, panaikino, be kita ko, specifikaciją ir įpareigojo Italijos valdžios institucijas ją performuluoti. RAT nusprendė, kad saugotinu gali būti pripažintas tik amatininkų, o ne bet kokiu kitu pramoniniu būdu pagamintas nagrinėjamas produktas. Pagal galiojančią Italijos teisę šis sprendimas turėjo būti nedelsiant vykdomas.

9 Praėjus porai dienų po šio sprendimo paskelbimo, remdamasi Reglamento Nr. 1151/2012 50 straipsnio 2 dalies a punktu Komisija 2014 m. gegužės 21 d. paskelbė paraišką įregistruoti ginčijamą SGN; ji nurodė, kad, remiantis minėto reglamento 51 straipsniu, šis paskelbimas suteikia teisę pateikti prieštaravimą dėl minėtos paraiškos (OL C 153, p. 9). 2014 m. gegužės 22 d. elektroniniu laišku ieškovė pranešė Komisijai, kad 2014 m. gegužės 15 d. sprendimu RAT panaikino Italijos valdžios institucijų pateiktą produkto specifikaciją, todėl Italijos valdžios institucijos turi performuluoti produkto specifikaciją taip, kad ginčijama SGN būtų taikoma tik amatininkų gaminamai „piadina

romagnola“. Todėl, ieškovės teigimu, reikia atšaukti 2014 m. gegužės 21 d. paskelbtą paraišką. 2014 m. birželio 10 d. atsakydama į šį elektroninį laišką Komisija nurodė, kad registracijos paraiška buvo paskelbta siekiant suteikti galimybę pateikti prieštaravimus ir kad kompetentingos Italijos valdžios institucijos privalo įvertinti galimus Italijos teismo sprendimo padarinius.

10 Ieškovės, Komisijos ir Italijos valdžios institucijų laiškų, susijusių, be kita ko, su 2014 m. gegužės 15 d. RAT sprendimo padariniais ginčijamos SGN registracijos procedūrai, pasikeitimo metu minėtos valdžios institucijos patvirtino savo norą tęsti šią procedūrą ir nurodė, kad jos pateikė *Consiglio di Stato* (Valstybės Taryba) (Italija) apeliacinį skundą dėl RAT sprendimo ir prašymą sustabdyti jo vykdymą. Vykstant apeliaciniam procesui *Consiglio di Stato* nutarė, kad klausimas dėl RAT sprendimo vykdymo sustabdymo bus sprendžiamas nagrinėjant bylą iš esmės, ir nurodė, kad netenkina apeliantės prašymo pateikti Teisingumo Teismui su nagrinėjama sritimi susijusį prejudicinį klausimą.

11 Šiomis aplinkybėmis 2014 m. spalio 24 d. Komisija priėmė ginčijamą reglamentą, pagal kurį ieškovė nebeturi teisės Modenoje (Italija) gaminamiems savo produktams naudoti „piadine romagnole“ pavadinimo, nes šis miestas yra už saugomos geografinės vietovės ribų. Ginčijamas reglamentas buvo paskelbtas 2014 m. lapkričio 4 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Procesas ir šalių reikalavimai (Praleista)

13 Atskiru dokumentu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2015 m. vasario 20 d., ieškovė pateikė šį prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones, jame Bendrojo Teismo pirmininko iš esmės prašo:

— pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 105 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą laikinai sustabdyti ginčijamo reglamento vykdymą, kol bus užbaigta ši procedūra dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo ir bet kuriuo atveju, kol Bendrasis Teismas priims sprendimą dėl pagrindinio ieškinio.

– (Praleista)

Dėl teisės (Praleista)

21 Ieškovė tvirtina, kad nepatenkinus šio prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones ji patirtų rimtą ir nepataisomą žalą. Iš tikrųjų, atsižvelgiant į ginčijamo reglamento vykdytinumą, ieškovei būtų draudžiama gaminti ir platinti „piadine“ su nuoroda „romagnole“. Ieškovės teigimu, ginčijamas reglamentas padarytų ne tik turtinio pobūdžio žalą, bet ir žalą įmonės įvaizdžiui, pažeistų teisę į jos pavadinimo apsaugą ir turėtų poveikį galimybėms sudaryti sutartis, todėl būtų negrįžtamai prarasti klientai ir rinkos dalys. Šiuo atžvilgiu ji mini maždaug 40 % įmonės apyvartos.

(Praleista)

29 Pagal gerai nusistovėjusią teismo praktiką, pateikus prašymą sustabdyti Sąjungos akto taikymą, prašomos laikinosios apsaugos priemonės taikymas pateisinamas tik tuomet, jei nagrinėjamas aktas yra lemiama nurodomos rimtos ir nepataisomos žalos priežastis (žr. 2013 m. kovo 7 d. Nutarties *EDF / Komisija*, C-551/12 P(R), Rink., EU:C:2013:157, 41 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Šiuo atveju buvo nuspręsta, kad minėta žala turėtų kilti dėl vienintelio ginčijamo akto poveikio, o ne dėl laikinosios apsaugos priemonės prašančios šalies nepakankamo rūpestingumo (2008 m. liepos 15 d. Nutarties *CLL Centres de langues / Komisija*, T-202/08 R, EU:T:2008:293, 73 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 1975 m. gegužės 28 d. Nutarties *Könecke / Komisija*, 44/75 R, Rink., EU:C:1975:72, 3 punktą ir 1994 m. balandžio 22 d. Nutarties *Komisija / Belgija*, C-87/94 R, Rink., EU:C:1994:166, 38 ir 42 punktus). Remiantis ta pačia teismo praktika, prašanti taikyti laikinąsias apsaugos priemones šalis, neįrodžiusi pakankamo rūpestingumo, kuriuo turi vadovautis apdairi ir protinga įmonė, privalo

atsakyti už patirtą žalą, net jei dėl to kiltų pavojus pačiam jos egzistavimui arba nepataisomai pakistų jos padėtis rinkoje (šiuo klausimu žr. 2001 m. vasario 1 d. Nutarties *Free Trade Foods / Komisija*, T-350/00 R, Rink., EU:T:2001:37, 50, 51 ir 59 punktus ir minėtos Nutarties *CLL Centres de langues / Komisija* 74 punktą).

30 Nagrinėjamu atveju iš bylos medžiagos matyti, kad nurodytos rimtos ir nepataisomos turtinio ir neturtinio pobūdžio žalos atsiradimas pagrįstas prielaida, kad ginčijamu reglamentu ieškovei draudžiama naudoti „romagnole“ pavadinimą prekiaujant jos gaminamais „piadine“, todėl ieškovė atsiduria konkurenciniu požiūriu nepalankesnėje padėtyje, palyginti su pagal minėtą reglamentą saugomoje geografinėje vietovėje įsikūrusiais, todėl ir teisę prekiaujant savo pačių „piadine“ toliau naudoti šį pavadinimą turinčiais konkurentais.

31 Reikia konstatuoti, kad nagrinėjamu atveju ieškovė neįrodė, jog buvo deramai rūpestinga, kaip to galima tikėtis iš apdairaus ir protingo ūkio subjekto. Iš tikrųjų ji nepasinaudojo taikomuose teisės aktuose numatyta galimybe gauti leidimą toliau naudoti „romagnole“ pavadinimą į prekybą pateikiamiems „piadine“ pereinamuoju laikotarpiu.

32 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad, kaip pabrėžta 2014 m. gegužės 15 d. RAT sprendime (žr. šios nutarties 8 punktą) ir kaip ne kartą nurodė ieškovė, ginčijamos SGN registracijos procedūra Italijos valdžios institucijose buvo pradėta 2011 m.; šios institucijos ją užbaigė 2012 m. gruodžio 11 d., kai perdavė bylos medžiagą Komisijai (žr. šios nutarties 4 ir 5 punktus). Šiai nacionalinei procedūrai *ratione temporis* buvo taikomas Reglamentas Nr. 510/2006. Remiantis šio reglamento 5 straipsnio 5 ir 6 dalimis, privalėjusi ir šiuo atveju inicijavusi nacionalinę prieštaravimo procedūrą, kuriai vykstant bet kuris teisėtą interesą turintis asmuo galėjo pareikšti prieštaravimą dėl registracijos paraiškos, Italijos Respublika galėjo laikinai suteikti ieškovei pavadinimo „romagnole“ naudojimo apsaugą nacionaliniu lygiu ir nustatyti atitinkamą prisitaikymo laikotarpį su sąlyga, kad ieškovė, kuri teisėtai prekiavo savo „piadine“ naudodama šį pavadinimą per pastaruosius penkerius metus, „šį klausimą iškėlė pagal nacionalinę prieštaravimo procedūrą“.

33 2014 m. gegužės 15 d sprendime RAT aiškiai konstatavo, kad ieškovė, priešingai nei kiti ūkio subjektai, nedalyvavo nacionalinėje prieštaravimo procedūroje ir jai negali būti taikomas prisitaikymo laikotarpis, nes ji nepateikė konkrečių reikalavimų vykstant dėl to numatytai procedūrai. Ieškovė, prisistatydama kaip jau ne vieną dešimtmetį egzistuojanti visų rūšių „piadine romagnole“ gamintoja, akivaizdžiai tenkino minėto 5 straipsnio 5 ir 6 dalies sąlygas, tačiau nepasinaudojo jai suteikta galimybe išvengti žalos, dėl kurios baiminasi. Iš tikrųjų po atitinkamos bylos medžiagos perdavimo Komisijai joje vykstančiai procedūrai *ratione temporis* buvo taikomas Reglamentas Nr. 1151/2012, kuris įsigaliojo 2013 m. sausio 3 d. Palaikydama ryšius su Komisija ieškovė pagal kartu taikomas minėto reglamento 15 straipsnio 1 ir 2 dalies ir 49 straipsnio 3 dalies nuostatas galėjo paprašyti suteikti jai pereinamąjį laikotarpį iki 15 metų tam, kad būtų *de facto* pratęstas nacionalinėje prieštaravimo procedūroje nustatytas prisitaikymo laikotarpis, kurį Italijos valdžios institucijos nustatė pasibaigus minėtai nacionalinei prieštaravimo procedūrai. Kadangi ieškovė šioje nacionalinėje procedūroje nedalyvavo, ji prarado galimybę tęsti prekybą savo „piadine“ naudojant „romagnole“ pavadinimą Be to, nors dalyvavimas nacionalinėje procedūroje nėra būtina sąlyga tam, kad Komisija nustatytų pereinamąjį laikotarpį, reikia konstatuoti, kad iš bylos medžiagos bet kuriuo atveju nematyti, kad ieškovė pateikė paraišką Komisijai ar kad tokia paraiška buvo atmesta.

34 Darytina išvada, kad ieškovė nebuvo pakankamai rūpestinga, kaip to tikimasi iš apdairios ir protingos įmonės, todėl ji privalo pati padengti tariamą turtinę ir neturtinę žalą, kurią gali patirti nagrinėjamu atveju.

(Praleista)

44 Reikia pridurti, kad savo prašyme taikyti laikinąsias apsaugos priemones ieškovė pati nurodė, kad egzistuoja dukterinė bendrovė „Commerciale Europa“, kurią ji kontroliuoja per savo finansų bendrovę „Finrec“, taigi, ji priklauso „tai pačiai grupei“. Laikinąsias apsaugos priemones taikančiam teisėjui tenka daryti išvadą, kad ieškovė priklauso įmonių grupei. Šiomis aplinkybėmis būtent ieškovė privalo pateikti duomenis apie grupės, kuriai priklauso, dydį, bendrą apyvartą ir charakteristikas, jeigu nori tinkamai pasiremti rizika patirti rimtą ir nepataisomą turtinę žalą.

45 Iš tikrųjų tikslus ieškovės finansinės padėties įvertinimas priklauso nuo atsakymo į klausimą, ar ieškovė objektyviai turi papildomų finansinių išteklių, gaunamų iš grupės, kuriai ji priklauso, finansinių išteklių. Taigi, tai, kad ieškovė priklauso savo grupei, yra esminis elementas siekiant skubiai išnagrinėti šį prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones (šiuo klausimu žr. 2014 m. birželio 10 d. Nutarties *Stahlwerk Bous / Komisija*, T-172/14 R, EU:T:2014:558, 21 punktą). Tačiau prašyme taikyti laikinąsias apsaugos priemones ieškovė nepateikė duomenų nei apie grupės finansinį pajėgumą, nei apie jos kapitalo ar akcininkų sudėtį, nors patikslinimai šiuo atžvilgiu yra būtini, juo labiau kad iš internete prieinamų šaltinių galima spręsti, kad tuo pačiu adresu kaip ir ieškovės Modenoje įsteigta įmonė „Finrec SpA“ realiai egzistuoja ir vykdo veiklą rinkoje.

(Praleista)

47 Taigi, neturėdamas jokios patikimos palyginti reikalingos informacijos laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas negali nustatyti, ar tariamas 40 % apyvartos sumažėjimas sukeltų pavojų ieškovės finansiniam tvarumui arba lemtų didelį jos rinkos dalių praradimą, atsižvelgiant į įmonių grupės, kuriai ji priklauso, finansinį pajėgumą.

(Praleista)

51 Bet kuriuo atveju, net jei ieškovė gali susidurti su tam tikrais sunkumais nustatydama tikslią patiriamą turtinę žalą, ji nenurodo priežasčių, kodėl pateikiant pagrindžiančius dokumentus nėra įmanoma nustatyti, išsamiai paaiškinti ir įrodyti atitinkamu laikotarpiu iš „piadine romagnole“ pardavimo gautos apyvartos ir ją susieti su per tą patį laikotarpį iš visų produktų visuose ekonominės veiklos sektoriuose gauta bendra jos įmonių grupės apyvarta tam, kad būtų nustatyta procentinė dalis, atspindinti žalą, kurią ji patirtų visiškai praradusi atitinkamą rinką.

52 Be to, paskesnėje byloje dėl žalos atlyginimo Bendrasis Teismas turėtų teisę (apytiksliai) apskaičiuoti ieškovei padarytą žalą remdamasis numanoma jos rinkos dalių ir pelno raida įprastomis sąlygomis (šiuo klausimu žr. 2013 m. birželio 5 d. Nutarties *Rubinum / Komisija*, T-201/13 R, EU:T:2013:296, 50 punktą). Iš tikrųjų spręsdamas dėl žalos dydžio nustatymo Bendrasis Teismas gali savarankiškai įvertinti faktines aplinkybes ir turi vertinimo diskreciją taikydamas atlygintinos žalos apskaičiavimo metodą (šiuo klausimu žr. 2008 m. vasario 21 d. Sprendimo *Komisija / Girardot*, C-348/06 P, Rink., EU:C:2008:107, 72, 74 ir 76 punktus). Šiuo atveju Bendrasis Teismas galėtų remtis vidutine statistine verte, tačiau ieškovė privalėtų įrodyti duomenis, kuriais būtų grindžiami šie skaičiavimai (šiuo klausimu žr. 2010 m. balandžio 28 d. Sprendimo *BST / Komisija*, T-452/05, Rink., EU:T:2010:167, 168 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

(Praleista)

Remdamasis šiais motyvais,

BENDROJO TEISMO PIRMININKAS

nutaria:

1. Atmesti prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones.

2. Atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

Priimta 2015 m. balandžio 24 d. Liuksemburge.

Parašai.